

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Skupni jezik c. kr. vojske in narodna omika.

(Dalje.)

Recimo, da bi skupni jezik c. kr. vojske zahteval poučevanje nemščine v osnovnih šolah nemških narodov, potem bi ti poslednji neizogibno zaostali v potrebni omiki. Kakor so namreč osnovane sedanje tako imenovane ljudske šole, je možno prisvojiti si ono znanje, ki je tem šolam odmerjeno, samo tedaj, ako se poučuje v njih na podstavi materinščine. Nemščina bi se torej poučevala na škodo dotičnemu, itak najpotrebnejšemu znanju, in nemški otroci in dosledno nemški narod v Avstriji, bi prihajali po istočasnem ljudskem šolanju omikanejši mej svet, nego vsi drugi avstrijski narodi. Če tedaj tudi preziramo potujčevanje, ki bi se pospeševalo po takih, za nemščino ustrojenih šolah, bi narodno naobrazovanje v resnici trpelo, in nemški narod bi bil že valed tega duševno boljše razvit. Dokazov za to nam tukaj pač ni treba navajati nadalje. Manjša razvitost drugih narodov bi uplivala pa tudi na armado, ker bi vojaki iz nemških na-

rodnosti prihajali v armado manj izobraženi od nemških vojakov, in ker je v Avstriji večina v drugih narodih, bi bila večina prostakov c. kr. vojske manj omikana, nego nemška manjšina. Ta nejednakost bi se ne dala poravnati pri armadi, ker vojak ima tukaj drugih del in opravil, nego dopolnjevati to, kar bi si moral prikratiti v ljudski šoli zgoli zaradi poučevanja v nemščini.

V Avstriji bi se pokazal po takem ustroji še ta več nego zgodovinski absurdum, da bi se ženski del nemških narodov izobraževal bolje, nego moški del, ravno ker bi šolanje ženstva ne zahtevalo nemščine zaradi skupnega jezika c. kr. vojske. Na ta absurdum, ki pa je po podanem neobhodna posledica, nemški liberalci gotovo še mislili neso, kedar so podpirali svoje nikakor ne vojaške namere za nemčenje osnovnih šol drugih narodov z zahtevo za skupni jezik c. kr. vojske. Tu se vidi zopet, kako ima slaba stvar slabo zaslonbo.

Najlepša je pa še ta, da isti liberalci, ki poučarjajo drugače vedno napredek in napredno šolo, s ponemčevanjem osnovnih šol pospešujejo neomiko. Isti liberalci, ki toliko razsajajo proti nameram, da bi se zmanjšala šolska leta, s potujčevanjem začetnih šol potiskajo pa cele narode nazaj na niže stopinje kulturnega razvoja, nego ga imajo kedaj v mislih oni, katere zovejo oni nazadnjake! In vse to poleg drugih, prikritih interesov s pretvezo krepcanja skupnega duha v c. kr. vojski!

Razvideli smo doslej, da se agituje od nepoklicane strani za skupni jezik c. kr. vojske z razlogi, ki spravljajo vprašanje skupnega vojnega jezika v tesno zvezo z načinom osnove najnižnjih ljudskih šol; jasno nam je zdaj, da utegnejo trpeti c. kr. vojska, pojedini narodi in skupna država, če se vprašanje o skupnem vojnem jeziku ne reši ugodno in nepristransko. Mi zavračamo pri razgovorjanju tega predmeta že naprej vsako podlo podtikanje od nemško liberalne stranke, ki si prilaščuje toliko rada predprave državnega patriotizma glede na skupno cesarsko vojsko. Mi bi radi samo opozorili na zavisnost važnih državnih faktorjev in na škodo ali korist, potem kakor se ocenjujejo objektivnosti faktorji.

Denimo, da bi c. kr. vojska v resnici potre-

bovala skupni jezik do take meje, zaradi katere bi se narekovala kot neobhodna potreba nemščina v najnižjih ljudskih šolah nemških narodov v Avstriji. Potem bi se pa pokazala neizogibna posledica, da bi večina avstrijskega prebivalstva zaostala v najpotrebni omiki, ki bi se neprekačena delila jedino nemškemu narodu. Ako bi se ne bilo možno izogniti tej alternativni, potem bi se moralo reči, da je ta stran avstrijskih razmer jako huda. Nemški narodi bi zavestno prinašali hudih žrtev, žrtev prikrajsane omike. Grenilo bi jim gotovo položaj, in to bi jih pač naganjalo misliti, ali bi se ne dalo zastran skupnega vojnega jezika kaj predrugačiti in zlajšati.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. julija.

Razni listi še vedno ugibljejo, kaj je gnalo grofa Taaffeja in pl. Dunajevskega v Holenegg h knezu Lichtensteinu. Da ta obisk ni brez vsega političnega pomena, to se splošno misli. Poljski listi mislijo, da morda vlada ne upa dognati povišanja carine na petrolej, ter bode s prvotno vladno predlogo skušala prodreti v državnem zboru. Ker se bode pa pri tej priliki več Poljakov zdržalo glasovanja, hotela si je vlada zagotoviti glasove Lichtensteinovega kluba. Poljaki se tedaj bojé, da ne bi njih glasovi zgubili mnogo veljave v državnem zboru, ker si je vlada zagotovila podporo nemških konservativcev.

„Pester Lloyd“ misli, da bi bila ogerska vlada zaradi Janskega afere mogla staviti zaupno vprašanje samo pred senačnimi premembami v generaliteti. Sedaj dajati ostavko, ne imelo bi nobenega zmisla, ker se Tisza o tej stvari mora poprej dogovoriti s svojo stranko, ki bi z njim stopila v opozicijo. Večina bode to stvar pretresavala z dvojne stališča, s stališča vojske in s stališča lastne odgovornosti. Kar se tiče vojske, misli „Pester Lloyd“, da ni nikacega tako imenovanega „vojskega vprašanja“ na Ogerskem. Toda pameten človek pa vendar ne bode zahteval, da bi ogerski državni zbor ne imel nobenega družega upliva na vojsko, kakor da bi dovoljeval milijone in novince, preskrboval častniške vdove in sirote ter mašil luknje v vojski s črno vojsko. Večina ogerskega parlamenta mora imeti kako zagotovilo, da se v vojski ne bodo gojile ideje, ki bi nasprotovale pravicam Ogerske. S

LISTEK.

Vilénski brodnik.

Spisal Emile Souvestre.

(Dalje.)

— A, za vraga, vi mu na gosto prevažate trgovino, vsklikne mični Peter; kako se po tem takem zmenite z njim.

— Kakor človek s človekom; jaz mu zvršim delo, a on mi plača, kar mi pristoji.

— Nič ne preteč in kričeti?

— Krik plaši le strašljive kravice, in groznje so le prazne besede, pravi brodnik.

— Toda on se čisto vzburi, da začne tolči, umejete?

Robertu oko zablisne. — A na mojo vero! z nami pač ne, pravi; če bi kedaj došlo do tega, jaz poznam mazilo, da ga ukrotim kakor jarčka. — Toda . . . Bog nas očuvaj preprirov . . . Sosedom je živeti v miru.

— Osobito, ko je velikega lesotržca zetica *) jako priljudna, reče mladi seljan. Stavim, da se nemate pritoževati o njej, oča Robert?

*) zetica — on je meni kum ali boter, a jaz sem njemu zetica.

— Pač nasprotno, deje brodnik, Renata nam je zelo ustrežljiva.

— To dekle ima srečo, kakor malokdo, oglasi se mlada Manica; ostavijo te siroto brez okroglega, a najdeš kuma, da ti vrže v roke vse bogastvo!

— E, ne verjemi, da bi bilo vse to le samo čisto blagodušje, pravi mični Peter; kakor trde Breteški lesotržci, ima se jej Rihard zahvaliti za večidel svojega dobička, ker če on drži v rokah vatel, drži ona pero in kakor govore, dobri računi bogate gospodarstvo.

— Res, ona je večša deklica, reče oča Surot, bila je dobrih šest let v samostani v učilišču.

— Ne bojte se, da bi pozabila tega, deje Manica z nevoljnim glasom, tolikrat! govori o tem, kolikrat Béraud o svojih krilih in biserih.

— Je li, ti se jeziš, ker je vrlejša nego si ti! reče smehljaje se stari seljan.

— Jaz! klikne Manica, zarudevajoč; o, za Boga, kaj vam pride na misel! za to se pač menim, kolikor za lanskega Renata pač lahko nosi sukno in trake, če se jej hoče! . . . ona ni jedina . . . in meni se ne vidi krasnejša, nego so druge . . .

— A zakaj li grajaš to ubogo stvar? pravi Surot; zato li, ker je velikega lesotržca zetica?

— Na vero! veli zlobno Manica, neki pregovor trdi, da ni volk nikoli ovci kum.

— Ah, ti ljubiš prislovice, Manica? oglasi se dotle molčeči brodnikov sin Urban; v tem slučaju morem te jedne naučiti, katera ti utegne jako koristiti; slove namreč: „Koljoč pes in klevetajoča žena sta najhujši bič.“ Vsi se zasmejo; a dekle se razjari.

— Kaj se dostaje mene tvoj pregovor? vsklikne pikro; želim li zla tej tvoji Renati? Ni li se tožil name oča Surot, da sem zavirljiva? Čemu zavirljiva, he? Trdite li, da je to velika čast, če imaš takega kuma, o katerem bi ves svet najraje hotel, da bi ležal v grobi?

— Če bi bilo to res, zavrne jo Urban, to veš, da temu ni ona kriva.

— Vendar nema, zakaj tako visoko dviga glavo, veli mladenka.

— A nema tudi ne, zakaj bi jo povešala, reče živahneje mladenič.

Ona ga z ironičnim okom pogleda in pravi: — Ah! ti si tedaj za Renato, mladec?

stališča lastne odgovornosti bode večina državnega zbora mogla preudariti ves položaj, ki je navstal vsled znane afere, in zadobiti si tako jasnost, kako varovati ustavne pravice.

Vnanje države.

V **srbске** skupščini pridejo še ta teden na vrsto finančne predloge. Pri tej priliki se bode pokazalo, koliko je resnice v poročilih, da se velik del naprednjakov ne strinja s finančno politiko vlade. Katerim je kaj na tem ležeče, da se dežela finančno popolnem ne uniči, ne bodo glasovali za novo 15 milijonno posojilo. Sicer pa ni dvojbe, da bode vlada za svoje predloge dobila večino, ker je toliko opozicijskih volitev zavrženih.

Oficijozno glasilo ruske vlade, „Nord“, bavi se mej družim z rusko noto, katera se je izročila Turčiji zaradi **Bolgarije**. Ta nota je jako zmerna. Marsikdo bi morda mislil, da je to znak slabosti. Toda silnemu ni treba kričati. Rusija se je pa tudi morala ozirati na občutljivost bolgarskega naroda. Izročila je to noto, ker bi se sicer izvršenje sklepov Evrope o bolgarskem vprašanju lahko predolgo odkladalo, kar bi bilo nevarno za mir. Turčijo veže mejnarodna dolžnost, da se posluži proti Bolgariji pravic, katere jej je priznala Evropa. — Bolgarija je izbrala Gešova in Hakanova v komisijo za revizijo vzhodnorumelijskega upravnika. Kakor se iz Carigrada poroča „Novemu Vremenu“, bosta bolgarska odposlanca zahtevala, da se §. 10 vzhodnorumelijskega upravnika odpravi. Ta paragraf določuje, da sme Turčija ovreči vse sklepe vzhodnorumelijskega narodnega sebranja. Te pravice se je Turčija pogostem posluževala do Plovdivskega prevrata. Ako kak sklep Rusiji ni ugajal, pritiskala je na turško vlado, da ga je ovrгла. Ako se bode ta paragraf odpravil, bode se jako pomanjšal ruski upliv na Vzhodno Rumelijo. Nadalje bosta zahtevala bolgarska odposlanca, da se premeni §. 107, po katerem se je osnoval samostojni odbor, ki pretresuje vse predloge, ki se imajo predložiti sebranju. Brez dovoljenja tega odbora se ne sme predložiti sebranju nikak predlog. Bolgari sicer ne želé, da bi se ta odbor popolnem odpravil, ampak za naprej naj bi imel samo posvetovalen glas. Turčija je voljna pritrditi takim premembam vzhodnorumelijskega upravnika, nikakor pa ne Rusiji. „Novoje Vremja“ preti že s silo, ako se vzhodnorumelijski upravnik ne bode predelal po volji Rusije.

Iz Peterburga se piše „Pol. Corr.“, da se **Rusija** ni hotela maščevati s tem, da je odpravila svobodno pristanišče v Batumu, ker je zgubila mnogo upliva na Balkanu. Ukrenila je to, ker je bila prepričana, da s tem ne škoduje nobeni drugi državi in ker je Berolinski dogovor nič ne veže. Rusija se še vedno drži načela, da se morajo ohraniti pogodbe in se nikakor ne misli poprijeti načela represalij. Kar se tiče Berolinske pogodbe, le obzaruje, da se ni posrečilo popolnem obnoviti onih določb, katere je rušil knez Aleksander. Iz tega pa ne sledi, da je Berolinska pogodba popolnem obveljav, temveč z modrostjo treba se vsemu izogibati, kar bi jo utegnilo uničiti.

Kakor je monarhistični „Gaulois“ zvedel od nekega vodje **francoskih** oportunistov, hoče Ferry začeti hud boj proti radikalcem. Pred vsem bode oportunisti delali na to, da se odpravijo vsi verski prepiri in Pariški mestni zbor. Oportunisti bodo vse sile napeli, da zopet postane Brisson predsednik zbornice, Ferry pa ministerski predsednik. Ferryjevo ministerstvo bode skušalo ohraniti prijateljstvo z Nemčijo. V kakem boji mej Rusijo in Nemčijo bode Francija neutralna ter Nemci jo bodo zato dobro odškodovali. Najprej bodo oportunisti poskusili vreči Boulangerja. Ko bode Boulanger odstranjen, začel se bode boj mej Ferryjem in Freycinetom. V zbornici bo prišla na vrsto predloga o obnovenju centralne „mairie“. Ferry bode pri tej

priliki predlagal, da se mora odpraviti legalna komuna, ki stoluje v mestnej hiši. Za ta predlog se nadejajo oportunisti dobiti večino. Oportunisti hočejo omejiti tudi svobodo tiska in zborovanja. Koliko je v vsem tem resnice, ne vemo, najbrž je „Gaulois“ vse zmisli, da bi napravil razkol mej republikanci.

Angleški parlament se snide 5. avgusta. Izvolil si bode predsednika ter bode po kakem desetdnevnem zasedanju odložil zborovanje do oktobra. Sestavi novega ministerstva stavijo se vedno večje težave. Hartington nikakor neče ustopiti v ministerstvo. Sicer on ne odreka naravnost pomoči konservativcem, vendar se ne strinja z mnogimi njihovimi zahtevami, ki se tičejo vnanje in irske politike. Veliko težavo napravlja Salisburyju izbiranje ministra za vnanje zadeve. Z lord Lyttonom in z lord Churchillom ni Hartington zadovoljen. Lord Iddesleigh (Northcote) se zdi konservativcem premehek za to mesto, vojvoda Argyll je preveč pedantičen. Nazadnje bo še lord Salisbury morda sam moral prevzeti poleg premirstva še ministerstvo vnanjih zadev, če tudi tega ne mara.

Dopisi.

Iz Celja 28. julija. [Izv. dop.] V knjižuri „Miha Vošnjak v pravi postavi“, za koju se razen nekoliko nemčurjev nikdo ni brigal, najmanj pa volilci Vošnjakovi, kojim je bila v prvi vrsti namenjena, pisal je pošteni in nesebičen kmet-ski prijatelj dr. Glantschnigg v Celji mej drugim: „S temi kratkimi besedami pokazal je ta mož svoj sebičen značaj, da gleda hladnokrvno brez usmiljenja na beraško palico priti kmete jednega za drugim, da si le svojo mošnjo napolnuje.“

Da pa svet izve, kje se najdejo pravi za blagor ljudstva vneti in ljudomili zastopniki, evo Vam sledečo dogodbo: Dr. Glantschnigg, kot zastopnik neslovenske posojilnice v Laškem trgu uložil je zoper nekega T., ki je bil vedno g. doktorja pristaš, za izterjatev dolžnih 250 gld., 500 gld. 1500 gld., 250 gld., 1500 gld., 1500 gld. in 1000 gld. sedem tožb, ker dolžnik ni plačal, vršile se eksekucije na njegovo nepremakljivo posestvo. Zdaj uložil g. doktor sub praes: 11. julija 1886 št. 3902, 3903, 3904, 3605, 3906, 3907, 3908 pri c. kr. sodnji, gotovo radi tega, da svojemu nasprotniku malo stroškov prouzroči in iz gole ljudomilosti mesto jedne prošnje 7 reci: sedem prošenj za eksek. prodajo jednega in istega zemljišča jednega in istega dolžnika. Kakor je iz dotičnih 7 odlokov c. kr. sodnje razvidno, naraslo je radi 7 prošenj, **razem** že prej naračunanih in odmerjenih tožnih in eks. troškov v znesku 160 gld. 45 kr., še daljnih troškov v znesku 199 gld. 88 kr.

Kaj ne, gosp. doktor, to je jako vesten, nesebičen ter ljudomil čin!

Kaj si bote pri takem dejanju neki mislili, če čitate še jedenkrat svoje gori omenjene besede, ne vemo, to pa gotovo vemo, da si posojilnica, ki ima takega zastopnika, pri občinstvu ne bo pridobila zaupanja, kojega ravno zdaj najbolj potrebuje.

Sicer pa „Bog Vas razsvetli!“

Iz Gradea 27. julija. (Obrtnijska društva v Gradci.) V družbi je moč in napredek. Ta izrek ni nič novega, njegova poraba v življenju je tudi stara že. Rokodelstvo se je že v srednjem veku družilo v znane „cehe“ ali „cunite“ in na ta

način doseglo velike uspehe. A cehovstvo je pešalo od 16. do 18. stoletja ter se v početku 19. stoletja skoro čisto pozgubilo s pozorišča mestnega življenja. Na mesto starega cehovstva začela so stopati obrtna društva. Najstarejše obrtno društvo v notranje-avstrijskih deželah je „štajersko obrtno društvo“, ki je bilo ustanovljeno še pred 49. leti pod pokroviteljstvom nadvojvode Ivana. Koliko je to društvo v teku pol stoletja storilo za prospeh štajerske, osobito Graške obrtnije, to se ne da povedati s kratkimi potezami. Koliko je priredilo obrtnih razstav, koliko je storilo za zboljšanje obrtnih postav, koliko za izobraženje obrtnikov! Največja zasluga društva je najbrž ta, da je imelo dolgo časa v svoji oskrbi vse obrtne nadaljevalne šole in nekaj časa štajersko obrtno šolo, dokler je vlada popolno prevzela ni.

Pred seboj imam 49 letno poročilo tega društva, ki kaže, kako precej obsežno je bilo njegovo delovanje. Društvo je vzdrževalo dekliško obrtno nadaljevalno šolo, ki je imelo 108 učenk ter 7 učiteljev; delilo je darila, svetinje za zasluge v obrtniji, izdajalo list „Gewerbehalle“, po zimi je prirejalo predavanja o popularno-znanstvenih in obrtnijskih strokah in pospeševalo to in ono, kar je v zvezi z obrtom. Društvo ima lepe dohodke od svojih udov in podpornikov, mej katerimi so vlada, dežela, mesto, hranilnica z zdatnimi svotami.

Od obrtnega društva, katero je še pred 21 leti zelo obsežno bilo, odcepil se je takrat oddelek „umeteljno-obrtni“, ki je 21 let še samostojno društvo, imajoč že velike prostore v istem poslopju, kakor obrtno društvo, namreč v državni obrtni šoli (Pfeifergasse). To društvo ne vzdržuje nikakršne šole več, ni prirejalo javnih govorov, a pohod in pogled v njegove prostore in poročilo o njegovem delovanju leta 1885, nam kaže blagotvorne uspehe njegove v veliki meri.

Društvo neprenehoma nabira umeteljno-obrtno predmete, njih slike in modele; ima stalno razstavo uzornih in novošegnih predmetov te vrste. Vse to je vedno na razpolaganje Graškim in štajerskim obrtnikom ter občinstvu sploh. V prostorih umeteljno-obrtnega društva si vsakdo kedar koli lahko ogleda umetne izdelke Graške, štajerske, avstrijske in druge. Izdelki umetelnega muzeja Dunajskega so tu razpostavljeni. Dragoceni izdelki kiparstva, rezbarstva, vezanja, zlatarstva, srebrarstva itd. so tu na ogled dan na dan. Slike, po kojih naj bi se izobraževali obrtniki, lahko se ogledajo kedar koli. Tajnik društveni preprijazno gre tu slehernemu na roke. Dragih komadov je tu že na tisoče shranjenih in imajo jako veliko vrednost. V lanskem letu se je zbirka teh predmetov pomnožila za 254 kosov.

Vsi ti predmeti služijo kot učilo obrtni šoli, ki ima še v svoji lasti itak obilo učnih pomočkov: slik, modelov, strojnih delov, učenskih izdelkov itd. Umeteljno-obrtnemu, kakor tudi obrtnemu društvu je na razpolaganje obširna knjižnica. Vsega tega se smejo poslužiti v prvi vrsti družabniki, v drugi vrsti pa sploh občinstvo, ki se vabi na ogled po Graškem časopisju. Obrtno društvo je imelo l. 1885 na razpolaganje kacic 5000 gld., umeteljno-obrtno pa nad 8500 gld. Mej došlimi podporami se odlikuje vlada z lepo svoto od 2000 gld.

— A ti si tedaj proti njej, dekle? vpraša Urban.

— Pazi, da je preveč ne ohvališ; to bi jej utegnelo biti v kvar.

— Ni se bati, ti jo oklevetaš toliko, da jej bode to še več hasnilo.

— Da, da, sosedujoč sprijazniš se!

— Pač kar stanuje poleg mičnega Petra, uvidela je Manica to!

— Stavim kaj, da govoriš vsak dan z Renato.

— V to bi trebalo, da se hodi na isti travnik kositi.

Poslušalci se zasmejo še glasneje. Manica se ugrizne v ustnice in kri jej šine v lice.

Robert seže vmes.

— Mladež, mir! veli nekako oblastno, čemu bi se skubla za stvar, katere se vaju ne dostaje? Gledi, Manica: mladeč nema slabih namer, dekle ne delaj se kakor kokoš, videča priletajočega jastreba. Zašla sta si že toliko v lase, da je Klavdija vsa oplašena.

Oči gluhone deklice zrlé so v istini neprestano v brata i mladenko ter opazovale vsak njiju gib, izkušajoč uganoti, o čem besedujeta.

Ozrla sta se bila na gosto pomenliso na Rihardov dom; to je izvestno navelo na pravi pot, ker dala je roditelju nekaj znamenij, nerazložno golčeč, in brodnik vsklikne: — Za Boga svetega! umela je! — Da, da, tak je, uboga stvar, o Rihardovej zetici se je govorilo!

Te besede spremlja z razjasnivimi znaki; gluhonemka jih razbere nekako renčeč in bijoč s pestjo kolena: tako se je pri njej vselej vzražala jeza; a predno si mogel razbistriti, čemu je tako slabe volje, pride nova četa seljakov ter popolni število potnikov, da je treba Robertu zabroditi od brega.

Težko natrti brod pomiče se polagoma naprej, rezoč radi umikajočo se plime vznagljeni tok; Klavdija in Urban veslata. Brodnik ni vzadi, koder bivajo navadno gospodarji; nego spredaj sedeč ukazuje in prejemlje voznino. Baš je spravil poslednji bakreni novec v platneni žep, prišit znotraj svojega brezrokavnika, ko doplove brod na sredi Viléne. Zahajajoče solnce osevalo je sè zadnjimi svojimi žarki stebrišča in nanja pritrene vrvi delanega mostu. Seljaki si kaže drug drugemu malo da ne že dovršeno stavbo.

— Na mojo vero! Gledite, most se že vzdiga

iz vode, pravi mični Peter; še dva tri mesece, in hodili bomo po suhem črez reko.

— To vam je krasen izum! vsklikne Manica.

— I prihranilo! oglase se mnogi. — Ne bode nam potreba že nikogar, da pridemo črez vodo. — I ne bodo nam več pobirali določenih novčičev.

— Ne govorite vender o tem, posvari jih oča Surot poluglasno; to vrlega brodnika pač zelo v srce skeli.

Stari prevoznik ga čuje ter se obrne.

— Ne pazi na to, dragi Surot, deje, žalobno z glavo majoč, pač treba, da mladež novino slavi. To je običajno, da se se ostavi krhko za krepko. Kedar ta preklicani most prekorači reko, ne bode se spominal več nijeden iz tu bivajočih mojega broda, prenesšega ga o vsakej uri in vsakem letnem časi črez vodo kakor sveti Kristof Krista.

— Ne mislite tega, oča Robert, odgovori mu mični Peter, vedno se bode pomnelo v deželi, da ste bili Vi vrl brodnik.

— A ljubše bode ljudem, da Vas ne bode treba motiti, reče Manica ironično.

(Daje prih.)

Ali to še ni vse obrtniško društveno življenje tu. V Gradci je krepko društvo z imenom „Industriehalle“ in poleg teh še cela vrsta podpornih in denarnih obrtniških društev, na pr. „Gewerbebank“ in dr. Stari cehi tudi še neso morda čisto izginoli, in če bi bili, vsaj jih je obrtniška postava z nova v življenje vzbudila, ko zahteva snovanje obligatnih obrtniških zadrug za vse raznovrstne obrtniške panoge. Da pa ima Gradec zastopane že vse obrtniške panoge v večji ali manjši meri, tega mi ni treba omenjati.

Od Mure 27. julija. (O važnosti slovensčine in o nepotrebnosti nemščine po naših šolah.) Ravno sedaj, ko se za ta predmet toliko nepotrebnih besed zgublja, zdi se mi potrebno tukaj ponavljati prevažne misli, ki jih je pred 13. leti „Slovenski učitelj“ razjasnjeval.

Takrat se je vnel mej slovenskimi in nemškimi učitelji hud boj zaradi nemškega jezika v ljudskih šolah, ki še vedno traja in bi morda že minil, ko se ne bi to vprašanje od neke strani vedno spravljalo na dnevne rede konference itd.

Že takrat se je pravilo: Narodom pravičen človek, ki mu ni treba biti pedagog, — rekel bi: E, na Nemškem naj se nemški, a po Slovenskem slovenski poučuje. — To še je vedno resnično ostalo.

Nemški učitelji že dolgo poučujejo nemški, tedaj v materinem jeziku; a zakaj bi pa učitelji po Slovenskem slovensko mladino po nemški, Nemcem na ljubo in korist? To vsaj zahtevajo Nemci, njih učitelji in privrženci za naše šole.

Pri nas bi to ne smelo veljati, da se mladina more le v maternem jeziku zdatno izobraževati. Kakor takrat kričijo še zdaj nemški učitelji dovolj, kako njih šole in društva napredujejo, neso pa še prišli tako daleč, da bi ne zahtevali od Slovencev, kar so slavni pedagogi vseh časov in vseh narodov zavrgli.

Besed dr. H. Kefersteina, nemškega pedagoga, ni nobeden nemških učiteljev še prevrgel, ki pravi: Eine Erziehung in fremder Sprache muss die jugendlichen Gemüther notwendig missbilden und irreführen. Eine fremde Sprache ist zur Erziehung der Jugend in ihren Kreisen nichts oder ein Irrlicht.“ Pri poučevanju v tujem jeziku se mladostni duh, mesto da bi se oživiljal, le trpiči in mori. Tuji jezik ogreje mladostno srce le za tujščino, a za domačo stvar, za domačo omiko ostane mrzlo. Ljubezen do Boga, do domovine in očetnjave se tudi le v domačem, maternem jeziku vname.

Saj dr. Keferstein dalje pravi: „Ja wodurch sollen wir Patriotismus und Liebe zu unserem Vaterlande erlangen, als durch unsere Sprache.“

On tudi omeni: „Der Gelehrte, der fremde Sprachen weiss, und in seiner eigenen ein Barbar bleibt, der die veralteten Wörter der Griechen und Römer aufzählt, und doch bei jeder Zeile eines Briefes in seiner Muttersprache sich lächerlich macht, muss dennoch nicht ein grosser Gelehrter sein. O warum hat ihn das Schicksal nicht 1000 Jahre früher geboren werden lassen! im Chaos der Barbarei wäre er ein Apostel der Beredsamkeit geworden; jetzt ist er ein lächerlicher Vielwisseur.“

Žalibog takih apostolov že imamo dovolj, a hočejo nam enakih še pripraviti po svojem nedolžnem receptu.

Povsod, kjer je le mogoče, z raznimi sredstvi in pomagali se usiluje mej Slovence nemški jezik — najbolj pa v šole. Vedno in vedno stavijo tako zanjke učiteljem, da jih, ker se ti po zdravi pameti temu zoperstavljajo, lovijo; in jim zanjke stavljajo, da jih lože črnijo in njim vsakdanje itak borno stanje težijo. Zato pozor povsod in možato postopanje, za narod, vero in očetnjavo!

Murški Sokol.

Od sv. Križa pri Slatini 26. julija. (Posojilnice in avstro-ogerska banka.) Pri včerajšnjem shodu volilcev govoril je gospod Makso Veršec iz Celja tako:

Iskal sem že večkrat prilike pri kakem shodu do jednega ali drugega naših slovenskih poslancev spregovoriti resno besedo o stvari, ki je za vsak narod najvažnejša, pa v mestnih skupinah, kjer sem volilec, nimamo mi poslanca, v kmetskih pa nimam volilne pravice. Danes ponudila se mi je kakor naša prilika, katero si dovoljujem porabiti v ta moj namen. Vsak, kdor hoče misliti, bode znal, da v prvi vrsti upliva na razvitek naroda, njegovo gmotno stanje, ako je narod v gmotnem oziru zavisen od njemu sovražnega soseda, se tudi ne more prosto razvijati.

Pri nas Slovencih so vsi večji denarni zavodi v nemških rokah, v hranilnice se steka ves denar, katerega ne dobivamo v istej meri nazaj, pri katerem si naši narodni nasprotniki služijo, da ta dobiček uporabljajo za nam nasprotnne namene.

V zadnjih petih letih se je precej ustanovilo slovenskih denarnih zavodov, posojilnic, ki vrlo napredujejo in katere še s svojimi majhnimi pripomočki veliko koristijo. To se opazuje povsod, kjer posluje posojilnica, da prenehajo eksekutivne dražbe. Pri tej priliki naj omenjam opazko nekega davkarja, ki je rekel: „do zdaj so bili velikanski davčni zaostanki, od kar pa poslujejo posojilnice, jih prav nič več ni, in prej so bile eksekutivne dražbe na dnevnem redu, a zdaj pa že pol leta niti jedne eksekucije ni bilo. In ravno pol leta posluje tudi posojilnica v Pišecah.“

In s čim se je to doseglo? S prav malim zneskom in sicer se je celi fari, ki šteje okolu 4000 duš pomagalo s 7500 gld., katere je posodila Celjska posojilnica.

Bilo bi še marsikaj storiti, pa to vse preseza naše moči v denarji, mi ga nimamo dovolj na razpolago, nam ga hranilnice ne dajo, kakor kakemu nemškemu zavodu, tudi od drugod nimamo pripomoči, bolj srečni so seveda drugi, te podpira vse.

V Razvanji ustanovila se je pred kratkim posojilnica, ki je popolnoma jednaka našim posojilnicam. Ta je takoj dobila od kmetijske družbe po ceni posojilo in ne dvomim, da jo bodo podpirale tudi hranilnice; to je že prav, pa zakaj se tudi ne bi nam dajalo? Kmetijski družbi še ni prišlo na misel, da bi podpirala blaženo delo posojilnic in hranilnice naše so nam pripomoč odrekale, rekoč, „non possumus z golim „ne“. Hranilnic seveda siliti ne moremo, pa kako je nam torej pomagati?

Država je dala avstro-ogerski banki pravico, izdajati kreditna posojila in tega se sme vsak, kdor je kredita vreden, posluževati in avstro-ogerska banka je dolžna mu tudi dati kredit.

Na Štajerskem izdaje avstro-ogerska banka okolu dva milijona goldinarjev, od katerih bi prišlo na nas okolu 700.000 gld.; in kaj imamo, kolikor meni znano, samo 7350 gld., zakaj se nam ne daje vsaj peti del od tega, kar nam gre, zadovoljni bi bili.

Namen mojih besed je namreč ta, da se naj naši poslanci potegnejo za te naše pravice, ki se nam morajo postavno zagotoviti in ta prilika bode ravno že to jesen se ponudila, ker pride na razpravo podaljšanje privilegija avstro-ogerske banke za daljnih 10 let in naših poslancev naj bode skrb, da se ne bodo dali odpraviti samo z lepimi besedami. Kakor se meni dozdeva, ne spoznavajo naši poslanci te prevelike važnosti in bojimo se, da bi se hitro zadovoljili.

Treba bo torej to stvar raztolmačiti našim zaveznikom posebno Čehom, da je naše stanje drugačno kakor njihovo, oni imajo denarja na razpolago, a mi ne, in torej se Čehi lažje potegujejo za češke bankovce, nam Slovencem je pa treba v prvi vrsti denarja, oziroma pravice do kredita, katerega se poslužujejo drugi narodi.

Naš položaj je že tak, da se tega kredita, ki je po sedanjih razmerah najceneji (po 4%) ne da drugače posluževati, kakor ravno po posojilnicah. Posojilnicam se namreč ne more oporekati, da ne bi bil denar dosti varno naložen in gledati bo treba na to, da se omenjena banka postavno v to prisili, da bode dajala našim posojilnicam potrebni kredit. Do Vas, gospod kandidat, stavi torej narod prošnjo, da nam branite in nam priborite pravico tudi v gmotnem oziru, kakor ste junaško branili narodne pravice na političnem polju.

Vi gospod, kandidat, ste mož za to, da ne boste odjenjali, dokler se nam ne da, kar nam gre in prepričani smo, da boste znali nam pomagati tudi v tem oziru do naših pravic ter da ne boste prikimali k podaljšanju privilegij, predno se nam ne zagotovijo pravice.

Domače stvari.

— (Ljubljanski „Sokol“) je za Radcekega spomenik poklonil in odposlal 50 gld.

— (Umrl) je včeraj v Šmihelu pri Rudolfovem nadsodnije svetnik gosp. Anton Romé, v Ljubljani in na Kranjskem, kjer je dolgo služboval, dobro znana osoba.

— (Ravnatelj geološkega državnega zavoda gosp. dr. Dionizij Štúr) prišel je

pred nekoliko dnevi v Ljubljano. V spremstvu gosp. župana Ljubljanskega in nekaterih članov vodovodnega odseka je včeraj in danes preiskaval studence in nadanje vode (Grundwasser) na Ljubljanskem polju, na Studenci, na Skaručini, v Prodi, v Babjem Dolu, pod Utikom itd., katere bi se imele napeljati v Ljubljano. Danes zvečer je seja vodovodnega odseka, v kateri bode omenjeni slavni učenjak v kratkih obrisih povedal svoje mnenje o vodovodu Ljubljanskem. Obširneje izvestje bode pisмено doposlal. Popolnem mirno in ne zmenč se za napade z nemške strani je narodni vodovodni odsek delal in poizvedoval, ter stvar tako daleč dotiral, da utegne že v treh letih Ljubljana imeti studeno planinsko vodo, ki bode tako izvrstna, če ne celo boljša, nego Dunajska iz toli hvaljene in toli drage „Hochquellenleitung“. Kakor čujemo, ugajala je vsem gospodom najbolje voda na Skaručini. — Danes zvečer imajo g. dr. Štúr in člani komisije skupen obed pri „Slonu“.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) naznanja s tem vsem rodoljubom, ki hote snovati podružnice, da je bilo pravilno izvoljeno vodstvo na veliki skupščini dne 5. julija t. l. — Zato naj se, kakor poprej osnovnemu odboru, tako od slej blagovolijo oglašati družbinemu vodstvu v Ljubljani, koje jim preskrbi pooblastil, prošelj in česar je potreba.

— (Gospica G. Nigrinova,) ki si je kot član srbskega gledališča v Belemgradu pridobila veliko priljubljenost in o kateri tamošnji listi „Novosti“, „Beogradski Dnevnik“, „Videlo“, „Novi Beogradski Dnevnik“ prav laskavo pišejo, je sedaj na počitnicah v Ljubljani. Pred odhodom v Beligrad bode jedenkrat nastopila na slovenskem odru. Izbrala si je Mosenthalovo „Deboro“, v kateri je v Belemgradu prvokrat nastopila. V tej ulogi odlikovala se je že, ko je bivala še v Ljubljani, gotovi smemo torej biti, da nam bode v soboto Deboro še izborneje predstavljala. V tej igri bode sodelovali tudi obe gospici sestri in g. Borštnik in sploh druge dobre moči našega mladega gledališča, zato je smemo biti uverjeni, da bode gledališče polno, predstava pa za naše razmere izredno dobra.

— (Vreme.) Včeraj zvečer in danes dopoldne imeli smo nekoliko dežja, žal, da ne toliko, kolikor bi ga kmetovalci želeli.

— (Gosp. Schleimera hiša) na prostoru nekdanje „zapone“ je popolnem dodelana. Poslopje zidano v dve nastropji ima jako lepo fasado, v pritličji elegantne prodajalnice, v prvem in drugem nadstropju pa krasna stanovanja. Zidano je jako solidno in praktično. Prehodivši vse prostore in prostorno dvorišče z vrtom se človek čudi, da ta prostor tako dolgo ni našel kupca. Marsikdo se bode sedaj kesal, a prepozno. Vsa hiša stane okolu 90.000 gld. Ulica je s to novo zgradbo jako veliko pridobila, škoda, da jo še vedno kazi in pači Luckmanova hiša.

— (Tepež.) Včeraj dopoldne ob 11. uri sprla sta se v „Zvezdi“ dijaka A. in K. A. je K. s palico po glavi udaril ter ga krvavo ranil. Policija je preiskrega mladeniča prijela ter ga odvela na rotož, kjer se je potem vršilo, kar je za take slučaje predpisano.

— (S Ptuja.) Glavno ravnateljstvo južne železnice je na prošnjo slavnostnega odbora „Slovenskega pevskega društva“ za 15. dan avgusta t. l. ceno za vožnjo tja in nazaj za tretjino znižalo po vseh svojih progah razen Wolfsberg-Unterdrauburg in Nauberg-Mürzzuschlag. — Legitimacije se bodo v nekaterih dneh pri tukajšnjem „Slavnostnem odboru“ dobivale. — Gg. poverjeniki naj število na tanko določijo.

— (Najnovejše.) Ptujski mestni urad vsprejema samo godbe večje služabnike itd. — Prihodnjič bodo menda v odbornike voljeni tudi samo godbe večji mestjani.

— („Popotnik“) ima v svoji 14. številki nastopno vsebino: Kako in pri kateri priliki se ima deca o varstvu živali in rastlin poučiti? — A. M. Slomšek. Spisal Fr. Jamšek. — O rabi navorja. (Prof. Fr. Hauptman.) — Logika. Spisal dr. Josip Križan. — Pospešujemo branje dobrih bukev mej Slovenci. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Spremembe pri učiteljstvu.

— (Z Jesenic ob Savi) se nam piše, da so 22. t. m. nepoznanega utopljenca, blizu 24 let starega, ki ni imel družega na sebi, kakor samo srajco, blizu nad Jesenicami iz Save potegnili.

— (Pošta na Ptui) se bode v kratkem organizovala. Ravno je razpisanih pet služeb za poštne asistente.

— (Vabilo) k občnemu zboru „Pedagogičnega društva“ za učitelje in šolske prijatelje v Krškem v dan 2. avgusta t. l. popoldne ob 2¹/₂ uri na vrtu g. Janeža. — Spored: 1. Poročilo o delovanju začasnega odbora. — 2. Razgovor o izdavanju „Pedagogičnega letnika“. — 3. Razgovor o izboljšani materijalnega stanja učiteljstva. — 4. Volitev v društveno vodstvo. — 5. Posamezni nasveti. — K obilni udeležbi uljudno vabi učitelje in šolske prijatelje odbor.

— (Na Hrvatsko) ubežala je tolpa bosenskih roparjev, katero posebno neljubo čutijo v balnem okraji. Občina Staza napravila je veliko gonjo na roparje. Dasi je bilo na gonji 600 oseb in 12 žandarmov, so roparji vendar ubežali.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Amsterdam 28. julija. Izimši neznatne rabuke, bil je včeraj mir. Predvčerajšnjim vsega vkupe 25 oseb ubitih, okoli 90 ranjenih, mej slednjimi 40 policajev.

Madrid 28. julija. Zbornica sklenila, da se na Kubi popolnem osvobodi 26.000 zamorcev, ki so še pod patronstvom nekdanjih posestnikov.

Trst 27. julija. Od včeraj do danes opoldne 3 za kolero zboleli, 1 umrl.

Reka 27. julija. V zadnjih 24 urah tukaj 6 za kolero zbolelo, 3 umrli.

Varšava 27. julija. Na ruskem Poljskem dobili so dopustniki in rezervisti ukaz, naj svojega sedanega bivališča ne zapuste, da boče možno sklicati jih v 24 urah na navadna zbirališča.

Amsterdam 27. julija. Včeraj popoldne ob 5. uri prikazale so se prve tolpe na Rembrandtovem trgu. Bili so večinoma delavci in mornarji. Začeli so s policaji prepirati se, mej neznatnimi praskami delavcev in policajev pa je privrelo več tisoč socialistov z več cest na borsni trg. Iz gradiva, ondi ležečega, napravili so socialisti barikade ter ž njimi zaprli skoro vse ulice, ki držé na borsni trg. Prebivalstva polotil se je strah, posebno ker so socialisti policaje povsod nazaj pognali. Župan prosil je za vojaško pomoč, na kar so tri kompanije pešcev in oddelek konjikov z nabasanimi puškami odšli na kraj, kjer so bili izgredi. Na poziv poveljujočega častnika, naj odstranijo barikade, odgovorili so ustaši s tem, da so začeli kamenje metati in streljati in ranili več vojakov. Zdaj so vojaki tudi ustrelili in ubili 15 socialistov. Boj trajal dve uri. Le z velikim naporom odstranilo se je proti polunoci nekoliko barikad; poulični boji pa so trajali še celo noč. Vodji socialistov Domela in Fortwyn sklicala sta za danes po noči shod na ljudskem vrtu, zaradi tega se utegnejo poulični boji ponavljati.

Poslano.

V številki 164. edinega konservativnega dnevnika za slovenski narod me pozivlje g. Jarnej Čenčič, da mu dokažem, da je konservativnega peka vlek k volitvi, da je šolo zamudil in da se je agitacije udeležil. To se mi ravno tako zdi, kakor če premeten tat, ki je nekaj ukradel in ga zasledujejo, po cesti teče in kriči: „primite tatu!“. Antona Verbiča ste peljali k volitvi, ko se je že koncu bližala. Kako je s šolo, to imajo preiskovati oblasti; ko bi Vam hotel škodovati, ne bode težko dokazati in bodite zadovoljni, da dokazov v javnost ne spravim. Da ste agitovali, Vam nihče očital ni, ako pa pravite, da je lažnjivec tisti, ki Vam očita agitacijo, spomnite se samo na hojo po Mekinah, na starega mežnarja Gamsa in na A. S. v Kamniku. Kdo je tedaj lažnjivec? Ali hočete še več dokazov?

Kamnik 26. julija 1886.

Dopisnik.

Tujci:

27. julija.

Pri Slonu: Schnitzler z Dunaja. — Weisel iz Prage. — Steinitz iz Budimpešte. — Schwarzkopf z Dunaja. — Lengyel iz Karlova. — Hrovatin iz Trsta. **Pri Matiji:** Srutek z Dunaja. — pl. Udvarnocy iz Gradca. — Christian iz Zagreba. — Bial z Dunaja. — Mailänder iz Celovca. — Loser iz Trsta. — Wind z Dunaja. — Salvari iz Gorice. — Winter z Dunaja. — Misian iz Reke. — Freiburger iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

23. julija: Rudolf Uderman, uradnega sluge sin, 3 mes., na Bregu št. 6, za božastjo. — Jera Juvan, posestnica, 72 let, Sv. Petra cesta št. 51, za srčno hibo.

24. julija: Josipina Moser, usmiljena sestra, 48 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Antonija Kapelj, delavčeva hči, 1 leto, Poljanski trg št. 5, za katarom v črevesu. — Neža Kavčič, delavka, 67 let, Sv. Martina cesta št. 11, za mrtvoudom.

25. julija: Marija Urankar, paznikova hči, 1¹/₂ leta, Studentovske ulice št. 9, za vodenico v glavi. — Marija Janežič, delavka, 21 let, Cesta na Loko št. 2, za jetiko. — Adolf Mallner, c. kr. deželne vlade oficijal, 42 let, Rimska cesta št. 5, za krvavenjem želodca.

V deželnej bolnici:

21. julija: Ivana Malenšek, mizarskega pomočnika hči, 8 dni, za krčem.

23. julija: Josip Feijan, dninar, 45 let, za otrpnenjem črevesa.

24. julija: Neža Hribar, delavka, 37 let, za vnetjem reber.

25. julija: Matija Mikeš, krojač, 55 let, za omehčanjem možganov.

Tržne cene v Ljubljani:

dné 28. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	70
Rež, „	4 87	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	3 50	Jajce, jedno	2
Oves, „	3 09	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 55	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	4 87	Telečje „ „	42
Koruza, „	4 87	Svinjsko „ „	58
Krompir, „	—	Koštrunovo „ „	32
Leča, „	12	Pišanec „ „	40
Grah, „	11	Golob „ „	17
Fižol, „	11	Seno, 100 kilo	2 50
Maslo, kgr.	1	Slama, „ „	2 68
Mast, „	66	Drva trda, 4 □ metr.	6 40
Spoh frišen, „	64	„ mehka, „ „	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. julija.	7. zjutraj	730-90 mm.	23 5° C	sl. svz.	jao.	1 00 mm.
	2. pop.	728-51 mm.	31 8° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	729-48 mm.	22 2° C	m. jz.	dež.	

Srednja temperatura 25 8°, za 6 2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	25 kr.
Srebrna renta	86	10
Zlata renta	120	45
5% marcna renta	101	95
Akcije narodne banke	873	—
Kreditne akcije	281	60
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	10	—
C. kr. cekini	5	92
Nemške marke	61	80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	107	15
Ogrska papirna renta 5%	94	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	106	—
Dunavska r. g. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	90
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	194	40

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 585 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za glavno opravištvostvo „Foncière“

vsprejme

(548—2)

praktikanta

Franc Drenik.

V elegantnej obliki priporočam po ceni „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

VIZITNICE

Poljedeljski stroji,
sesalke, cevi, oprave parnih kotlov, gumaste uklade (Gummipackungen), vitli, prodajajo se jako po ceni in carine prosto zaradi preselitve. — Na blagovoljno zahtevanje naznanijo se cene.

SCHNABL & Co., Trst, Via Carintia 19,
tehniški bureau, zaloga strojev in cevij. (530—3)

Čvrst deček,

14 let star, z dobrimi spridevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se takoj v prodajalnico mešanega blaga pri **Franu Mejaku v Slovenski Bistrici na Štajerskem.** (542—2)

Stanovanje

v I. nadstropji z dvema ali tremi sobami se odda. — Več se izve v gostilnici „pri znamenji“, **Kravja dolina št. 2.** (547—2)

Za prodajalnico mnogovrstnega blaga na deželi potrebuje se slovenskega in nemškega jezika zmožen

trgovsk pomočnik.

Ponudbe vsprejema upravništvo tega lista. (536—3)

Dr. FRAN ZUPANC
preselil se je
v **Šelenburgove ulice št. 3,**
I. nadstr., na levo, v Koslerjevi hiši.
Ordinira vsak dan: (504—5)
dopoludne od 9. do 10. ure,
popoldne od 2. do 3. ure.

RESTAVRACIJA
„**PRI ZVEZDI**“
na cesar Josipovem trgu
priporoča

dobra istrijanska, vizeljska in dolenska vina, Stadtberger, izvrstno Kozlerjevo carsko pivo, kakor gorka in mrzla jedila

po najnižjih cenah.

(542—2) **FRAN FERLINC,** gostilničar.

Umetne (50—50)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Nepresegljivo za zobe
je
I. Salicilna ustna voda,
aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Velika steklenica 50 kr.
II. Salicilni zobni prah,
splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetlo in bele. 30 kr.
Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—3)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.